

[Ole Espersen]

det er meget svært at komme til den konklusion, at regeringen i kraft af bemyndigelseslove har sikret sig imod kritik og derved sat folketinget ud af spillet. Man kan altid ønske sig bedre arbejdsmuligheder for folketingets medlemmer, og det synes jeg er et væsentligt spørgsmål at diskutere, men det, det drejer sig om her, er spørgsmålet om en kontrol af regeringen, og da forekommer det mig, at de kontrolmuligheder, folketinget har, er ganske omfattende.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Vi synes i fremskridtspartiet, at det har været en saglig debat, sådan som vi også havde tilstræbt det. Meget af det, statsministeren sagde før, er vi naturligvis enige i, som hr. Glensgård også har givet udtryk for det. Mange af statsministerens vurderinger kan ikke modsiges, og jeg var da glad for statsministerens klare udtalelse om, at politiske udnævnelser efter regeringens opfattelse ikke forekommer. Det er en væsentlig udtalelse. Det var også interessant at bemærke statsministerens enighed med hr. Ole Olsen og dermed formentlig også med hr. Christophersen om, at der kan være et behov for at fastlægge, hvad en embedsmand må, og hvad han ikke må, altså i denne sammenhæng hvor langt loyalitetspligten, lydighedspligten, rækker. Det er en vanskelig ting. Jeg ville nok ikke have turdet sige, at man kunne præcisere det skriftligt, men hvis det kan lade sig gøre, synes jeg, det vil være interessant.

Diskussionen imellem hr. John Winther og statsministeren om, hvor notatmaterialet skal lægges frem, skal jeg ikke blande mig i. Jeg ville personlig mene, at den fremgangsmåde, hr. John Winther og det konservative folkeparti har anvist, vil være en praktisk og betryggende måde, men forhåbentlig kan det afklares i den kommende tid.

Så synes jeg nok, at hr. Ingolf Knudsen berørte nogle væsentlige spørgsmål, som ikke helt er færdigdebatteret endnu. Det er jo en selvfølge, som både statsministeren og hr. Ole Espersen var inde på det, at de svar, der afgives fra et ministerium, skal være svar, som vedkommende minister kan lægge navn til. Men tilbage står alligevel trods de mange gode intentioner og trods det store antal spørgsmål, der naturligt stilles gennem udvalget, den tvivl, som hr. Ingolf Knudsen rigtigt

påpegede, nemlig omkring rigtigheden af mange af de svar, der kommer til udvalgene. Det er specielt en kritik rettet mod socialdemokratiet; det tror jeg også at statsministeren og socialdemokratiet er klar over. Det er en kritik af eller et spørgsmålstejn ved den udformning, man giver svarene, hvor et folketing, der virkelig ønsker et sagligt grundlag for sin lovgivning, langt måtte foretrække, at det fik mere nuancerede svar, at det fik svar, som fremhævede både fordele og ulemper ved en bestemt foreslået ordning.

Det kan virke ejendommeligt under udvalgsarbejdet, at hver evige eneste gang, der kommer spørgsmål fra oppositionspartierne, som ønsker vurderet det ene eller det andet ændringsforslag, eller hvad det nu er, så er det noget, som kules ned af de svar, man får tilbage fra embedsapparatet, mens de betænkeligheder og kritikpunkter, der kan være ved de af regeringen foreslåede ordninger, altid får rosende ord med på vejen fra centraladministrationen. Det giver denne mærkelige og sikkert berettigede tvivl om, hvorvidt svarene er uvildige.

Nu ser jeg, at centrum-demokraterne har fremsat et forslag, der ligger på linje med det, hr. Ingolf Knudsen omtalte, nemlig at man simpelt hen skulle oprette et antal embeder under folketinget. Jeg forstår, at ideen nærmest er den, at et halvt hundrede embedsmænd flyttes fra centraladministrationen til folketinget og får deres virke her. Det er et interessant forslag, som vi måske ikke skal gå i detaljer med i dag. Et forslag af den art ville betyde, at parlamentet blev styrket, og at det selvfølgelig ville blive tilsvarende vanskeligere for regeringen at komme igennem med en række ting. Der ville blive en nøjere kritik, en nøjere revision, kan man sige, af de forslag, der kom fra regeringens side. Der må man så gøre op, hvor stærkt man ønsker at parlamentet skal være i sammenligning med regeringsmagten, og det er en relativ betragtning, hvor forskellige partier kan have forskellig opfattelse af det. Den diskussion synes jeg er uhyre interessant, og der er grund til at være glad for, at centrum-demokraterne har rejst den.

Hr. Ingolf Knudsen citerede en socialdemokratisk minister for en udtalelse, hvor jeg sådan set havde håbet og troet at statsministeren ville tage afstand fra, at en sådan udtalelse kunne forekomme. Citatet var vist